

братя, прости сиромаси се обръщамъ. За васъ съмъ се трудилъ да напиша настоящата книга, за да ви покажа, че най-горѣшнитъ борци и защитници на нашето отечество сѣ биле, не горделиви богаташи и надути учени, но прости и неучени ваши братия, които не сѣ знаели повече отъ васъ! Достатъчно ще бѣде да ви напомня само имената на: Левски, Бенковски, Кочо Чистеменовски, Братия Желеви, бай Иванъ арабаджията, Иванъ Ворче, и пр. всичкитъ хора еснафли и работници. Тие, и никой други, умиха лицето на България и защитиха нашата опозорена слава; тие направиха да прогърми името *българинъ* по четиретѣхъ края на свѣтътъ; тие стѣпиха прѣзрително на всичко свое частно и гордо и неострашимо издигнаха глава противъ едниятъ тиранинъ, за когото ученитъ глави ни тѣлбуваха, че не трѣбва да го разсърдиме, а съ гадаличканье само да глѣдаме за умилостивеннето на неговиятъ поглѣдъ. Сичко това тие направиха, не че бѣха ходили въ Парижъ да си изострятъ умътъ, но че бѣха честни, имаха воля желѣзна, характеръ несжрушимъ, обичаха горѣщо своето отечество — своята длъжностъ за сѣки едно; а тие нѣколко качества, сѣки отъ васъ може да ги има, стига де пожелае. Нека тия наши народни свѣтила ви служатъ за примѣръ!“

По нататкъ, на стр. 23 — 24, автора съ злобата на *Марста* подскорова „сиромаситѣ и простацитѣ братия“ противъ високитѣ шапки на ученитъ „и раскошнитѣ къщи на богатитѣ: —

— „Не се бойте отъ високитѣ шапки на учените и отъ раскошнитѣ къщи на богатите. Не слушайте ония пернати глави, които ви натякватъ сѣки день, че вие неразбирате отъ нищо, че трѣбва да си глѣдате само ралото и да слушате какво ще да ви кажатъ учениите господиновци. Тсва е цахъ въ вашите очи. На прѣсти са броятъ ония учени, които би са рѣшили да жертвуватъ своя гечинимекъ за вашето добро; не благоговейте прѣдъ тѣхъ, когато ви говорятъ, че *ходили да гниятъ гърди*. Гнили сѣ тѣ гърди, но не за васъ а за своятъ дребнавъ гечинимекъ, който така сѣщо са печели върху грѣба на вашата черга. Върнете са нѣколко години назадъ, когато вашиятъ вратъ стоеше на дравникътъ и припомнете си, имаше ли нѣкой ученъ или богатъ да ви се притече на помощъ съ своето знание и богатство; има ли нѣкъдѣ гробъ по окървавеното поле отъ тие ужъ ваши благодѣтели? тие са криеха изъ миши дупки по него време; но когато огри и за насъ слънце, когато настана златна епоха, когато дръжчението на пожовете и касатурите са замѣсти съ бѣли рубли и полове, тогава са спинаха на твоего